

Η ΠΑΛΗΑ ΑΘΗΝΑ ΣΑΝΑΖΗ

Ραδιοφωνική εκπομπή διά
τὴν 9ην Ἀπριλίου 1972
ἡμέραν ΚΥΡΙΑΚΗΝ
καὶ ὥραν: 20.30 - 21.00

Τὴν ἐκπομπὴν παρουσιάζουν ὁ ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ καὶ ὁ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ. Τραγουδοῦν ἡ ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ.

161^m

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἀγαπητέ μου Πιάγιο, πρῶτα πρῶτα σοῦ εὐχομαι Καλό Πάσχα.

Ὅπως θὰ τό ἔμαθες βέβαια, ὁ Χριστός Ἀνέστη ἀπό χτές τό βράδυ.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Δέν συναντηθήναμε χτές τό βράδυ γιά νά ἀλληλοευχηθοῦμε τὴν καθιερωμένη Καλή Ἀνάστασι, μά λέμε σήμερα : Χριστός Ἀνέστη καί εἶναι τό ἴδιο. *καθὼς καὶ γιά τὴν εὐχαριστίαν γιὰ αὐτὴν.*

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό εὐχάριστο εἶναι ὅτι ἡ Ἀνάστασις δέν ἔχει πιά τὴν παληά της ἠχητικὴ ἐκδήλωσι τότε πού οἱ χριστιανοὶ τὴν θέλανε βροντώδη, ἐκπυρσοπροτικὴ καὶ ἐκκωφαντικὴ...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Σέχασες ἄλλο ἓνα ἐπίθετο, ἄλλον ἓνα χαρακτηρισμό : Ἀνάστασι ἐπικίνδυνη. Λίγα δυστυχήματα γινόντουσαν ἄλλοτε ἀπό τοὺς ἀσκόπους πυροβολισμούς ; Ὁ παλαιὸς πασχαλιάτικος πανηγυριστής, πυροβολοῦσε ἀπό τὸν θρησκευτικὸ του ἐνθουσιασμό στὸν ἀέρα βέβαια, μά δέν συλλογιζότανε : Αὐτὴ ἡ σφαῖρα πού πάει στὸν ἀέρα, κάποτε θὰ πέση πίσω στὴν γῆ, ἀφοῦ κἀνὴ τὴν τροχιὰ της. Ποῦ θὰ πέση ; Σέ κανένα χέρι, σέ κανένα πόδι, σέ κανένα κεφάλι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αὐτὰ δέν τὰ λογάριαζε, ἀγαπητέ μου Πιάγιο, ὁ παλαιὸς πασχαλιάτικος πανηγυριστής, ὅπως τὸν ἀπενάλεσες. Τὴν ὥρα πού ἄρχιζε τό Χριστός Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... καὶ ἀντηχοῦσαν οἱ χαρμόσυνες καμπάνες... ἐννοοῦσε καὶ αὐτός νά συμβάλῃ στὸν ἑορτασμό...

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Αδειάζοντας τό κουμπούρι του στόν άέρα... μπάμ-μπάμ-μπάμ-μπάμ
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ρίχνοντας μιá ρουκέττα στά ούράνια... θσσσ... μπούμ !...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Σπάζοντας βαρελότα στά ντουβάρια...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ανάβοντας πολύχρωμα βεγγαλινά...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δέν θυμάσαι τόν φίλο μας καί συνάδελφο, τόν 'Αλέκο Σακελλάριο πού ήναφε ένα βεγγαλικό κάποια 'Ανάστασι στην έκκλησία του 'Αγίου Παύλου καί φούντωσε όλόκληρος ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναί ναι... καί τόν τρέχανε μ'ένα ταξί στόν σταθμό Πρώτων Βοηθειών Πασχαλιάτικα...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ ' Η συμμετοχή στόν έορτασμό της 'Αναστάσεως μέ τέτοιον τρόπο ήτανε πάντα επικίνδυνη.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Αρμαετ νά σου πω Γιάγκο μου, ότι σέ χρόνια παλαιότερα, στόν Σταθμό Πρώτων Βοηθειών, πού βρισκότανε στην όδόν Σταδίου, μέσα στόν περίβολο της Παλαιάς Βουλής, κρατούσανε πάντα έπιφυλακή τέσσερις πέντε γιατρούς καί νοσοκόμους, γι'αυτές τίσ αναστάσιμες περιπτώσεις.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Εκείνο πού μέ κάνει ν'άπορω, είναι πού τά βρίσκανε όλα αυτά τ πυρομαχικά οι άθηναίοι ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πού τά βρίσκανε ; Τ'άγοράζανε στους δρόμους, στά τραπεζάνια πού ήτανε στημένα από την Μεγάλη Πέμπτη σέ κάθε γωνία δρόμου, άπόμα καί στην πλατεία 'Ομονοίας καί στά Καφτεΐα καί παντού.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Επίσης έξω από τίσ έκκλησίες.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί πουλούσανε πυρομαχικά για την μάχη της 'Αναστάσεως ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πουλούσανε κατ'άρχήν κεράκια για τόν 'Επιτάφιο καί λαμπάδες για την 'Ανάστασι. Όμως μαζί μέ τά κεράκια καί τίσ λαμπάδες διαθέτανε καί άλλα πασχαλινά είδη : Βαφή για τ'αύγά, χαλκομανίες πάλι για τά αυγά, βεγγαλινά καί μερικά άθωα δηθεν φωτοβόλα καί αναστάσιμα έρηκτικιά είδη. Όχι βέβαια βαρελότα, ούτε τίσ επικίνδυνες έκείνες τρανα-προθικες, ούτε χαλκούνια

Η ΠΑΛΙΑ ΑΘΗΝΑ ΣΑΝΑΖΗ

Ραδιοφωνική έκπομπή διά
τήν 9 'Απριλίου 1972
ήμεραν Κυριακήν καί ὥραν
2 0. 3 0 - 2 1. 00 ..

... ΣΑΝΑΖΗ ΚΑΙ ΟΙ ...

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ ^{Επεινά} Ξέρω ποιά είδη έννοεις. ~~Απλά~~ τά φίς-φίς πού άναβανε και βγάζανε σπίθες σαν μιρά άστρα καθώς και τίς φανές...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τίς φανές πού τίς ξέρεις έσύ Γιάγκο ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Φανές πουλάνε άκόμη και σήμερα. Κάτι δηθεν αθώα μικρούλια πραγματάκια, σαν φαιή, πού τά πατώνε μέ τό παπούτσι και αυτά τινάζονται μέ μικρούς κρότους και λάμπεις : Τσίη-τσάη-τσίη...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Άλλίμονο όμως άν βνα τέτοιο άθώο πυροτεχνηματάκι έπεφτε επάνω σε μία φούστα ή σε πανταλόκι. Ή τρύπα πού δημιουργούσε από τό κάψιμο ήτανε αναπόφευκτη.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μέ άλλα λόγια ή Άνάστασις του Κυρίου, δημιουργούσε δύο είδών θύματα : Τά έμφυχα, διάφορα άτομα πού τραυματιζόντουσαν από άδέσποτες σφαίρες ή διάφορα άλλα πυροτεχνήματα και τά άφυχα θύματα, τσουρουφλισμένες φούστες και τσουρουφλισμένα πανταλόκια...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ένώ ταυτόχρονα δημιουργούσε και μερικούς εύτυχεις... μερικούς έρωτευμένους νέους πού πηγαίνανε στην έκκλησία τήν νύχτα του Σαββάτου και στεκόντουσαν πίσω από τήν αγαπημένη τους περιμένοντας πότε θα γινότανε ο γενικός έναγκαλισμός μέ τά φίλά Χριστός Άνέστη και τά φιλιά, για να δώσουν κι'αυτοί ένα πεταχτό φιλιέ στην κόρη των όνειρων τους...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Γινόντουσαν και τέτοια ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πολλά. Ίδίως στις γειτονικές εκκλησίες. Είμαι δε άρκετά γνωστό στους παλαιούς άθηναίους ένα έπεισόδιο πού συνέβη στα 1910 στην εκκλησία του Άγίου Παντελεήμονος, της οδού Άχαρρών, όπου ένας πατέρας άντελήφθη ένα νέο να φιλάη τήν κόρη του, Έξω φρενών ο άύστηρός πατέρας ρώτησε τήν κόρη του : Ποιος είσαι αυτός ; Δέν ξέρω μπαμπά, ειπε φοβισμένη ή κόρη. Νόμισε πως είμαι μία εξαδέλφη του και μέ αγιάλιασε και μέ φίλησε...
- Ο πατέρας χωρίς να χση καιρό έδωσε ένα χαστοδι στον νεαρό μά τήν στιγμή εκείνη, ένας φίλος του νεαρού, έσκασε κοντά τους ένα βαρελότο και τό έπεισόδιο έληξε...

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Αυτό τό φαντάζομαι. Μέ τό μ π ο ύ μ πού έκανε τό βαρελότο τόσο κοντά μάλιστα, θά πήρανε δρόμο δλοι και έπει τό έπεισόδιο δέν εΐχε συνέχεια...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Η μάλλον εΐχε άλλου είδους συνέχεια. "Όταν ή οίκογένεια γύρισε στό σπίτι για τήν άπαραίτητη μαγειρίτσα και τό μεταμεσονύκτιο φαγοπότι μέ τό τσούγκρισμα τών αυγών, έξω από τό σπίτι, στόν δρόμο άκουγότανε μία καντάδα : "Αν ήμποροσα νά 'χα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Η κόρη θά κατάλαβε ότι ή καντάδα ερχότανε από τήν φωνή του αγαπημένου της και θά κατέβασε αΐδημότως τά βλέμματά της ένώ θά στραβονατάπτε πίνοντας μία κουταλιά από τήν μαγειρίτσα της.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ξέρεις κάτι Γιάνιο ; Χωρίς νά θέλεις, άνέφερες τόν τίτλο του σχετικού χρονογραφήματος του παλαιού δημοσιογράφου 'Ιωάννου Κονδυλάκη πού διηγήθηκε αυτήν τήν πασχαλινή άνάμνησι.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Αλήθεια ; Και ποιός ήτανε ο τίτλος ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ερωσ και μαγειρίτσα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Γι' αυτό λοιπόν, για νά κλείσωμε αυτήν τήν πασχαλινή ιστορία, ές θυμηθοϋμε τήν καντάδα εκείνης της βραδυάς : "Αν ήμποροσα νά 'χα...
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (Μέ συνοδεία πιάνου) "Αν ήμποροσα νά 'χα
 μία λέξι σου γλυκειά
 τί εύτυχία θά 'χα
 ώραία μου θεά...
- Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Και τώρα, αγαπητέ εου Δημήτρη, ές δοϋμε τί γινότανε τήν λαμπρή, άνήμερα τήν λαμπρή στα άθηνεϊνά σπίτια.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τί νά σοϋ πω Γιάνιο μου ; 'Η κνίσσα του άρνιου του φηνότανε στην σουβλα, ήτανε διάχυτη παντού. Σκέφου ότι κάθε σπίτι εΐχε τήν αυλή του και τό περιβολάκι του. Τόπος λοιπόν για νά στηθῆ ή πρόχειρη ψησταριά, υπήρχε...

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Υπήρχε όπως δήποτε και είμαι βέβαιος ότι θα στηνότανε μία σουβλα για το αρνί και άλλη μία μικρότερη για το πατροπαράδοτο κοκορέτσι.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Όπως δήποτε και καμμιά φορά τέσσερις σουβλες, γιατί έρχότανε και μία συγγενική οίκογένεια με το αρνίτης και τήν σουβλα της να τό φήση έκει... Φυσικά έως ότου ψηθῆ τό αρνί, όλοι αυτοί οί πασχαλινοί γλεντοκόποι, ~~πρόφρασε~~ τσουγκρίζανε τ'αύγά τους, τρώγανε κανένα άλλο μεζεδάκι πού είχε έτοιμάσει ή νοικοκυρά στήν κουζίνα της και σιγά σιγά άφειάζανε τήν νταμιζάνα του κρασιού πού περίμενε σε μία γωνιά, μακριά από τήν ψησταριά για να μην ζεσταίνεται τό κρασί.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Και φυσικά, κάθε τσούγκρισμα ποτηριού, ήθελε και τήν επίκαιρη εύχή του : Χριστός 'Ανέστη Βαγγέλη μου...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Χριστός 'Ανέστη Νικόλα...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Αυτό ήτανε τό σύνθημα και άρχιζε άμέσως ό φαλμός της 'Αναστάσεως : Χριστός 'Ανέστη έν νεκρών...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ξέρεις λοιπόν Γιάννη ο μου ότι ό τελευταίος στίχος αυτού του φαλμού, έχει δημιουργήσει μία βασιική παρεξήγησι στήν λαϊκή μας γλώσσα ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τί είδους παρεξήγησι ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο τελευταίος στίχος είναι : Ζωήν χαρισάμενος. Λοιπόν υπάρχει μία γνωστότατη λαϊκή έκφρασις : Θα περάσωμε ζωή χαρισάμενη...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μάλιστα. Αύτή ή έκφρασις " ζωή χαρισάμενη " είναι άνατανόητη. Είναι φανερό ότι προέρχεται από τήν φράσι : ζωήν χαρισάμενος από καθαρή παρεξήγησι.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό μέγα πρόβλημα και ό πασχαλινός διαπληκτισμός ήτανε για τό φήσιμο του αρνιού, για τό γύρισμα της σουβλας. " Όλοι λέγανε πως είναι είδικοί... 'Εγώ θα τό φήσω τό αρνί,,," έλεγε κάποιος θετός.

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πᾶψε μωρέ Ἀριστείδη. Εἶχες ποτέ σου ψησταριά σέ ταβέρνα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ψησταριά δέν εἶχα, μά σάν ἡμOUNA φαντάρους στά πυροβολικά, κάθε λαμπρή, ἐγώ τό ἔφανε τό ἀρνί στήν στρατῶνα καί τό ἴκανα λουκοῦμι...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Σύννεφο οἱ διαμαρτυρίες. Ἐμεῖς θέλομε νά φᾶμε ἀρνί καί ὄχι λουκούμι...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κάποιος τότε βρισκότανε καί κάρφωνε τόν Ἀριστείδη. Βρέ Ἀριστείδη, δέν ντρέπεσαι νά τά λές αὐτά μπροστά μου ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Γιατί νά ντραπῶ ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μαζί δέν εἴμαστε φαντάρους στά πυροβολικά ; θυμᾶσαι πού ἔφαγες μιᾶ ἐβδομάδα κράτησι γιατί ἔκαφες τό ἀρνί τοῦ, λοχαγοῦ ; Φυσικά, αὐτό ἦτανε ἕνα ἐπιχεῶρημα γιά τοὺς ἄλλους τῆς συντροφιάς πού ἀρχίζανε τήν πρόγνα : Μπράβο Ἀριστείδη... θέλεις νά κᾶψης καί τό δικό μας τό ἀρνί ; Καί ἡ ὑπηρεσία τοῦ στριφογυρίσματος τῆς σούβρας ἀνετίθετο σέ ἄλλον εἰδικό.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Κάποιος ἄλλος τῆς παρέας, συνήθως ἡ νοικοκυρά ἀνελάμβανε τήν ὑπηρεσία μέ τό καλαμοπήρουνο...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εἴρεις καί τό καλαμοπήρουνο Γιάγιο ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Γιατί νά μήν τό ξέρω ; Ὑπῆρχε πάντα ἕνα μακρὺ καλάμι μ' ἕνα πηροῦνι δεμένο στήν ἄκρη του μέ τό ὅποτον ἦτανε τρυπημένο μισό λεμόνι, γιά ν' ἀλείβεται μέ λεμόνι τό ἀρνί ἐνῶ φηνότανε καί νά ροδοκοκκινίζη ἡ πέτσα του...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἡ ὁποία πέτσα μόλις φηνότανε κᾶπως, ἀμέσως ξαφρίζότανε ἀπό κάποιον. Φυσικά διεμαρτύροντο οἱ ἄλλοι : Μά τί κάνεις Παναγιώτη ; θέλεις νά φᾶς τό ἀρνί πρίν ψηθῆ ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φυσικά ὁ ἔξυπνος Παναγιώτης εἶχε καί κάποια πρόχειρη δικαιολογία. Δέν εἶδατε ; Θά ἔπεφτε ἡ πέτσα στήν θράνα καί θά χαμότανε Παρά νά χαθῆ, καλύτερα θά ἴτανε νά τήν φᾶη κάποιος.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' αὐτός ὁ κάποιος ἔπρεπε νά εἶσαι ἐσύ ;

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κάποιος θά 'πρεπε νά 'ναι. 'Εγώ τό είδα, έγώ έπωφελήθηκα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γινότανε δικαστήριο νά δικασθῆ ὁ Παναγιώτης γιά τήν άταξία του αύτή.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Όλα αύτά προϋπέθετα γέλια, καλαμπούρια, άστεία, φασαρίες καί πραγματικό άθόρμητο γλεντοκόπι έπάνω στό όποιον άρχιζαν οί γεροντότεροι νά τραγουδάνε τά παληά κλέφτικα τραγούδια : Ψήσου γίδα, ψήσου - καί ροδοκοκκινήσου... γιά νά φάνε τά παιδιά - καί νά κάνουνε καρδιά...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' έπάνω στά κλέφτικα τραγούδια, άρχίζανε καί οί κοπέλλες τῆς συντροφιάς τά μοντέρνα, όπως τό πρώτο τραγούδι του 'Ατίκ : Μή μ'άγαπῆς, μή μ'άγαπῆς, μή μ'άγαπῆς ποτέ...
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Μή μ'άγαπῆς, μή μ'άγαπῆς
μή μ'άγαπῆς, ποτέ...
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Όπως εἶναι φυσικό, στό μοντέρνο τῆς έποχῆς τραγούδι, ύπήρχε καί άντιπολίτευσις.
- ΗΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κάθε έποχή θά ἔχη καί τήν άντιπολίτευσί της. Καί πώς εκδηλωνότανε τότε ἡ άντιπολίτευσις :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θά ύπήρχε στήν συντροφιά κάποια γιαγιά ἡ καμμιά γεροντοκόρη θεία πού ἔπαιρνε μέρος στήν συζήτηση : Αύτά τά μοντέρνα τραγούδια, δέν μου άρέσουν καθόλου. Τραγούδια ἦτανε μόνο τά παληά Πές μας κανένα δεσποινίς Πηνελόπη... Καί ἡ γεροντοκόρη θεία άρχιζε νά τραγουδά μέ τήν φάλτσα της φωνή : "Όταν τῆς νυκτός ἡ αύρα - φιθυρίζει - στάς ίτέας - ένθυμοῦ τάς τελευταίας - τῶν έρώτων μας στιγμάς...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μπράβο μπράβο... άκουγόντουσαν άπ'όλη τήν συντροφιά χειροκροτήματα καί ένθουσιασμοί... Κι' άλλο κι' άλλο συνέχεια...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί ἡ θεία Πηνελόπη εξακολουθοῦσε : "Αν οί ζέφυροι έφύσαν - θά μέ ἔφερον σιμάσου - γιά νά ιδῶ αν ἡ καρδιά σου - τάχα δι' έμέ κτυπά...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Θύελλα οί διαμαρτυρίες... Μά τραγούδια ήτανε αυτά ; "Αν οί ζέφυροι έφύσων θά μέ έφερον σιμά σου... Καί τί ήτανε ό έρωτευμένος νέος ; Τσιγαρόχαρτο νά τόν πάρουν οί ζέφυροι νά τόν πάνε σιμά της ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί βρισκότανε τότε κι' ένας άπόστρατος ένωμοτάρχης τής Χωροφυλακής πού είχε κάνει στήν καταδίωξι τής ληστείας πενήντα χρόνια πρίν καί έλεγε κι' αυτός τό δικό του τραγούδι : Γούνα - γούνα - γούνα - παραγκούνα - "Αντε ρέ σου πρέ - σου πρέπουν καί σιγκούνια... Άντε νά πουλή - πουλήσω καί μιá σtάνη , άντε νά σου κά - σου πάρω ένα φουστάνι...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πολύ κορόιδα είσαστε τότε, διέκοπτε κάποιος νέος τής παρέας. Πουλούσατε μιá σtάνη για νά αγοράσετε ένα φουστάνι τής αγαπημένης σας...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μέ κάτι τέτοια άναβε ή συζήτησις καί φούντωνε τό κατγδάκι... Είρηνικό καυγαδάκι βέβαια καί φιλικό, όποτε κάποιος τρίτος άρχιζε πάλι τό χριστός άνέστη ει νεκρών... /τραγουδούσανε όλοι μαζί καί ή διαφωνία ξεχνιότανε, εως ότου δυό τρεις κοπέλλες πάλι άρχίζανε κάποιο ~~φωλά~~ μοντέρνο : Σ'έ μόν όμμ'...

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (Μέ συνοδεία πιάνου) Στόν κόσμο αυτό
έναν άνδρα αγαπώ...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τότε πιά όλοι συμφωνούσανε σ' αυτό τό τραγούδι καί τό τραγουδούσανε όμαδικά, άλλοι φραντσέζικα, άλλοι ρωμέϊκα, άλλοι πάλι μουρμουρίζοντας γιατί δέν ξέρανε τά λόγια καί γινότανε κομπούζιο καί μπερδεμα από τίς φωνές καί τά στριγγλίσματα, ένώ τό κακόμοιρο τό άρνί στριφογύριζε στήν σουβλα καί ροδοκοιμίνιζε σιγά σιγά

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σαφνικά έρχότανε ή νοικοκυρά ~~φωλά~~ φωνάζοντας : "Ετοιμο τό κοκορέτσι... "Ετοιμο ; "Εφ' όπλου λόγχην... "Εφοδος... Μά κάποιος επενέβαινε : Δταθήτε βρέ παιδιά, όχι όλοι μαζί... "Η νοικοκυρά έφρνε μιá πλατέλλα καί έτεμάχιζε τό κοκορέτσι πού άχνιζε...

ΕΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΑΟΥ (μέ συνοδεία πλένου) Γιατί γλυκό φεγγάρι μου...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί τώρα περιμένω μέ άνυπομονησία αυτό τό πρωτότυπο πού θά κάνωμε.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Αμέσως. Θά ντύσωμε μία γυναίκα του 1900...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί θά τήν κάνωμε ; Θά τήν ντύσωμε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναί, θά τήν ντύσωμε για νά παραπολουθήσουν αυτό τό ντύσιμο οί μοντέρνες μας άπροάτριες καί νά τό άναπολήσουν οί παλαιές.

'Η γυναίκα πού θά ντύσωμε δέν είναι βέβαια γυμνή καί ής μήν σπανδαλίζεται κανείς. Φοράει τά ύποτυπόδη της έσώρρουχα, φοράει τό μακρύ της χασεδένιο ή μπατιστένιο πουκάμισο, χωρίς μανίκια βέβαια, αλλά μέ κόνιινες κορδέλλες στό ντεκολτέ καί τούς ώμους. Φοράει καί τό άλλο της έσώρρουχο πού φτάνει έως τά γόνατα - καμμιά φορά καί κάτω από τά γόνατα - μέ κόνιινες περασμένες κορδέλλες καί αυτό, φοράει καί τίς κάλτσες της, μαθρες βέβαια μέ πλατειές σφικτές καλτσοδέτες πάνω από τό γόνατο

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Παπούτσια ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θά της τά φορέσωμε έμείς. "Ελα τό ένα μποτίνι έσύ Γιαγίνο τό άλλο έγώ. Θά της τά κουμπώσωμε κι'όλας...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πό πό δουλειά. Είκοσι κουμπιά τό κάθε μποτίνι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Είκοσι δύο παρακαλώ. "Ελα κούμπωνε καί μέτρα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Ενα, δύο, τρία, τέσσερα, πέντε, έξη...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ ... έφτά, οκτώ, έννέα, δέκα, ένδεκα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ ... δώδεκα, δεκατρία, δεκατέσσερα, δεκαπέντε, δεκάξη, δεκαέπτι

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ ... δεκαοκτώ, δεκαεννιά, είκοσι... κουράστημα

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ ... είκοσι ένα, είκοσι δύο... Ούφ ! Εύτυχώς πού είχαμε τό κουπωτήρι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ενα έργαλειό πού είναι αχρηστο σή ερα. 'Η κυρία φοράει τόν κορσέ της εύτυχώς, μόνο πού θέλει σφίξιμο. Τράβα έσύ Γιαγίνο τό ένα κορδόνι νά τραβάω έγώ τό άλλο...

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τελικά τὸ ἀρνὶ ἦτανε ἕτοιμο. Ὁ ὀβελιοφήστης τὸ ἀνήγγελλε μὲ κάθε ἐπιφύλαξι. Νομίζω πὼς δέν θέλει ἄλλο, θά καὶ...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πησιάζανε ὄλοι στὴν σοῦβλα νὰ τὸ ἐξετάσουν. Οἱ πιὸ βιαστικοὶ λέγανε : "Ἐτοιμο, ἔτοιμο εἶναι... Κάποιος ἔκανε μιὰ παρατήρησι. 'Ἐδῶ τοῦ λείπει ἓνα κομμάτι... Ποῦ ; Ποῦ ; 'Ἐδῶ ἀπὸ τὸν ὦμο, κοντὰ στὸν λαιμό... Πραγματικά ἔλειπε ἓνα κοφίδι ἀριετὰ γερὸ. "Ὅλες οἱ ὑποφίτες ἔπεφταν στὸν χριστιανὸ πού τὸ ἔφηνε. Παναγιώτη, ἔφαγες τὸ κοφίδι ; Δικαιολογότανε ὁ ἄνθρωπος. Μὲ τὸ φήσιμο εἶχε κοπεῖ καὶ θά 'πεφτε στὴν στάχτη. Γιὰ νὰ μὴν πάη χαμένο τὸ ἔφαγα... Καὶ κατόπιν ἔκανε τὴν ἀντεπίθεσί του : Τόση ὥρα πού τρῶτε ἔσεῖς κοινορέτσι καὶ ντολμαδάκια μου δώσατε νὰ φάω κι' ἐγὼ μιὰ μπουκιὰ ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Εἶχε δίκαιο ὁ Παναγιώτης... Δέν τοῦ εἶχανε προσφέρει οὔτε λίγο κοινορέτσι... Τέλος ἐδημιουργεῖτο ἓνα πρόβλημα : Πῶς θά τὸ λιανίσουμε τὸ ἀρνὶ ; Ἐπὶ τραπέζι, ἔλεγε ἡ νοικοκυρά...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐπὶ τραπέζι ; Δέν χωράει σὲ πιατέλλα...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Νὰ τὸ τεμαχίσουμε ἐπάνω στὴν σοῦβλα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ὁχι, ὄχι... μπορεί νὰ πέσουνε κομμάτια στὴν στάχτη.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τελικά βρισνότανε ἡ λύσις. Ἡ νοικοκυρά εἶχε στὸ σπῆτι κόλλες χαρτί ἀδιάβροχο. θά στρώνανε ἐπάνω στὸ τραπεζομάνδηλο τὸ ἀδιάβροχο χαρτί καὶ θά τοποθετούσανε τὸ ἀρνὶ ἐπάνω σ' αὐτό. Τότε καθέννας θά ἔκοψε καὶ θά ἔτρωγε... Συμφωνοῦσανε ὄλοι στὴν λύσι. Κάποιος ἐπρότεινε ν' ἀποκλεισθῇ ὁ Βαγγέλης, πού κρίν ἀπὸ λίγο πῆγε νὰ πνιγῇ ἀπὸ τίς μεγάλες μπουκιές... Νὰ ἔχετε ὑπ' ὄφθαλμο σας ὅτι ἀπαγορεύεται τὸ διπλομποῦνι... Βαγγέλη γιὰ σένα τὸ λέμε.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τὸ ἀρνὶ ἄρχισε νὰ τεμαχίζεται ὅταν κάποιος τῆς παρέας ἔκανε μιὰ καινούργια παρατήρησι : Βρὲ παιδιά, αὐτὸ τὸ ἀρνὶ δέν εἶχε νεφρουδάκια ; Πῶς δέν εἶχε ; "Ἦτανε μάλιστα ἀπ' ἔξω... Πάλι ὑποπτος γινότανε αὐτός πού τὸ ἔφηνε : Παναγιώτη πού εἶναι τὰ νεφρά τοῦ ἀμνοῦ ;

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Ο Παναγιώτης κυνικώτατα συντετριμένος όμολογούσε ότι τά
είχε καταβροχθίσει και αυτά.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιατί νά μήν τά φάω ; 'Εσείς γλεντούσατε, τρώγατε πίνατε τρα
γουδούσατε... 'Εμένα μ'έφαγε ή κύρα της φωτιής... Τά χέρια
μου έχουνε πυρετό από την ζεστή σουβλα... Νά μήν φάω και ένα
κοφίδι ; Νά φας Βαγγιιώτη... Νά μήν φάω και τά νεφράκια ;
Νά μήν λιανίσω και την ούρίτσα που είναι όλο πάχος ; Λουκούμι
ήτανε...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Και σιγά σιγά άνεναλύκτοντο και άλλες καταχρήσεις του φήστη.
"Ελειπε και όλοκληρο τό κεφαλάκι... Τό κεφαλάκι Παναγιώτη ;
Τό κεφαλάκι είχε τό μυαλό, έλεγε ό Πανώλης κι'έπειδή έγώ δέν
είχα μυαλό που δέχθηκα νά καθήσω νά φήνω τό άρνί, άντικατέστη
σα τό δικό μου τό μυαλό με τό άρνίσσο...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δηλαδή τό 'φαγες κι'αυτό ;

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Θρασύτατος πιά ό Παναγιώτης όμολογεί : Νέ άλατάκι. Γλύμισμα
ήτανε.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Συγκροτείται ένα πρόχειρο λαϊκό δικαστήριο. Κατηγορούμενος ό
Παναγιώτης. Κατηγορία, ή γνωστή και σε λίγο έκιδίεται ή άπόφα-
σις : 'Επειδή ό Παναγιώτης δέν μας έφησε κοφίδι

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Επειδή και τά νεφράκια τά 'χει φαγωμένα ήδη,

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Επειδή έφαγε όλο του άρνισιοσ μας τό μυαλό

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Διά ταύτα κι'έξ όνόματος των πάντων όμιλω
άποβάλλεται άπ'τό γλέντι και νά πάη στο καλό...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναί Γιάνγκο μου έγαπητέ, τέτοια γινόντουσαν στα παλαιά χρόνια
την ήμέρα της λαμπρήσ. 'Ο κόσμος διεσκέδαζε με τό τίποτε
και τό τραγουδι, έβγαινε άπ'όλα τά σπίτια και γέμιζε την
άτμόσφαιρα της 'Αθήνας...

ΚΑΒΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Που 'ν τά χρόνια τά π αληά
που ό Έρωτας φωλιά
σε καρδιά ζητούσε πονεμένη...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.